

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2310204282
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2310204282.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. M. X., nar. X. G. XXXX, bytom Y., F. XX a 2/ Mgr. S. X., nar. XX. Y. XXXX, bytom T. C., T. J. XXXX, obaja zast. advokátom: JUDr. Ján Čarnogurský, Bratislava, Dostojevského rad 1, proti žalovanému: DELTA EF, s.r.o., IČO: 34 149 996, so sídlom Sládkovičovo, Cukrovarská 225, zast. advokátom: JUDr. Vladimír Vagóo, Galanta, Bratislavská 47/59, o vypratanie a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8C/71/2010-205 zo dňa 19. marca 2013, takto

rozhodol:

I/ Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti uloženia povinnosti žalovanému vyprať nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie H., a to parc. č. 2767, orná pôda vo výmere 166097 m², parc. č. 2771/2, orná pôda vo výmere 81306 m² a parc. č. 2772, orná pôda vo výmere 97876 m² do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku r u š í .

II/ Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcom 11.473,27 eur p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom (v poradí druhým) napadnutým odvolaním súd prvého stupňa I/ uložil žalovanému povinnosť vyprať nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia H., a to parc. č. 2767, orná pôda o výmere 166097 m², parc. č. 2771/2, orná pôda vo výmere 81306 m² a parc. č. 2772, orná pôda o výmere 97876 m² do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku; II/ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 11.473,27 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; III/ vo zvyšku žalobu zamietol a IV/ rozhodnutie o trovách konania vymienil samostatnému rozhodnutiu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 123, § 126 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, a § 457 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 12 ods. 5 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení; § 16 písm. b/ a c/, § 17 a § 18 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších zmien a doplnení a § 15 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších zmien a doplnení a § 15 zákona č. 571/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vecne ho odôvodnil tým, že v danej veci sa jedná o právny vzťah medzi žalobcami a žalovaným, ktorý sa týka nehnuteľností parc. č. 2767, 2772, 2771/2 kat. územie H. a o právny vzťah medzi žalobcami a Slovenským pozemkovým fondom /ďalej SPF/, ktorý sa týka parc. č. 2755/0/15 kat.

územie H.. Žalobcovia podali žiadosť na SPF týkajúcu sa nájmu pozemkov, avšak doposiaľ nebola vybavená. Predmetom konania vo veci samej je iba vzťah medzi žalobcami a žalovaným, ktorý sa týka parc. 2767, 2772, 2771/2 v katastrálnom území H.. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že parc. č. 2767, 2772, 2771/2 kat. územie H. užíval v roku 2009 žalovaný a to buď priamo alebo prostredníctvom Ing. R. F., ako ani to, že vlastníckmi uvedených pozemkov boli v roku 2009 žalobcovia. Žalovaný v priebehu konania, ako aj v liste zo dňa 30.5.2008 (č. I. 21 spisu) argumentoval tým, že so SPF má uzatvorenú nájomnú zmluvu, ktorej predmetom sú aj parc. č. 2767, 2771/2, 2772. Žalobcovia vlastníctvo k uvedeným pozemkom nadobudli vkladom do katastra dňa 9.2.2007, pričom dňa 30.4.2008 doručili žalovanému výpoveď z užívania, ktorú dali na vedomie aj Ing. R. F.. Identifikácia parciel bola predložená SPF dňa 19.9.2008. V mesiaci apríl 2010 Ing. R. F. žalobcom vydal sporné nehnuteľnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný užíval počas celého roka 2009 parc. č. 2767, 2771/2, 2772 neoprávnene, bez právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie žalovaného spočíva v tom čo získal na úkor žalobcov, kde prvostupňový súd vychádzal z vyčíslenia, ktoré predložili žalobcovia, ktorí hospodária na pozemkoch v kat. území H. o výmere 89,1 ha. Podľa daňových priznaní ich zisk za roky 2004 až 2008 činil 2.398.267 Sk a teda priemerný zisk za 1 rok činil 479.653 Sk (15.922 eur). Priemerný zisk na 1 ha je $15.922 : 89,1 \text{ ha} = 178,69 \text{ eur/ha}$. Za rok 2009 je to suma 6.169,79 eur ($34,5279 \text{ ha} \times 178,69 \text{ eur}$). Ďalšia časť bezdôvodného obohatenia spočíva v tom, že štát poskytuje podporu poľnohospodárstva formou jednotnej platby na plochu podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 20/2009 Z. z. v znení Nariadenia vlády SR č. 155/2009 Z. z. a ďalej doplnkovú platbu podľa Nariadenia vlády SR č. 114/2009 Z. z. pre rok 2009 bola výška podpory v čiastke 121,60 eur + 32 eur čo je spolu 153,60 eur na 1 ha. Dotácia štátu na sporné pozemky činila $34,5279 \text{ ha} \times 153,60 \text{ eur} = 5.303,48 \text{ eur}$ / $6.169 + 5.303,48 = 11.473,27 \text{ eur}$ /. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia v konaní odôvodnili a špecifikovali bezdôvodné obohatenie žalovaného vo výške 11.473,27 eur a v žalobe uplatňovali sumu 13.664,24 eur, preto v časti, ktorá prevyšuje sumu 11.473,27 eur žalobu zamietol. Žalobu zamietol aj v časti, v ktorej žalobcovia žiadali, aby súd zaviazal žalovaného ukončiť akúkoľvek poľnohospodársku činnosť na nehnuteľnostiach vzhľadom k tomu, že žalobcovia žiadali aj vypratať predmetné nehnuteľnosti, čomu vyhovel v celom rozsahu a teda ich vypratáním sa zamedzí vykonávaniu inej činnosti, takže v tejto časti by sa jednalo o nadbytočný výrok.

Proti tomuto rozsudku, konkrétne proti časti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 11.473,27 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zmenu, zamietnutím žaloby v tejto časti. Uviedol, že vykonaným dokazovaním, ako aj súhlasným prejavom účastníkov konania bolo jednoznačne preukázané, že pozemkové nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu a z ktorých užívania alebo neužívania mal vzniknúť žalobný nárok, tvorili predmet pôvodnej nájomnej zmluvy č. 4P 5199/02 zo dňa 12.2.2002 v znení dodatkov. Dodatkom č. 5 bol ukončený nájom týchto pozemkov zo strany SPF ako prenajímateľa a ním ako nájomcu. V zápisnici z inventarizácie zo dňa 9.11.2009, ktorá tvorí nedeliteľnú prílohu dodatku č. 5 k nájomnej zmluve č. 4P 5199/02 zo dňa 12.2.2002 bolo jednoznačne konštatované, že úbytok sporných nehnuteľností nastal doložením LV od 1.1.2009, pričom v zmysle zápisu z inventarizácie zo dňa 24.10.2008 je zrejmé, že k tomuto dátumu žalobca nepredložil relevantné doklady ohľadne jeho vlastníckeho práva, ktoré mali byť dôvodom ukončenia nájomného vzťahu medzi SPF a žalovaným. V uvedenom smere dal aj SPF právne stanovisko zo na 23.1.2009 a 5.2.2009, ktoré je podpísané JUDr. T. R., riaditeľkou právneho odboru z ktorého vyplýva, že SPF nemá dôvod na výpoveď predmetnej nájomnej zmluvy a z nej vyplývajúci zmluvný vzťah je naďalej právoplatný, pretože nie je preukázané, že prenajatá nehnuteľnosť nie je v správe, resp. nakladaní prenajímateľa, t. j. SPF. Aplikácia § 20 zákona č. 180/1995 Z. z., ktorú prvostupňový súd na vec aplikoval je tak vylúčená, pretože v zmysle § 16 ods. 1 písm. c/ cit. zák. SPF mohol nakladať so spornými nehnuteľnosťami, pretože vlastníctvo v potrebnom rozsahu preukázal žalobca až v roku 2009. V priebehu celého konania žalobca neuviedol na základe čoho a z akého dôvodu odôvodňuje bezdôvodné obohatenie. Odvolateľ taktiež namietol vo vzťahu k výroku I/ rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia H., a to parc. č. 2767, orná pôda o výmere 166097 m², parc. č. 2771/2, orná pôda vo výmere 81306 m² a parc. č. 2772, orná pôda o výmere 97876 m² do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku, že o tomto žalobnom nároku už bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté rozsudkom súdu prvého stupňa č. k. 8C/71/2010 dňa 21.9.2010 a voči tomuto nepodával odvolanie a tak rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť, preto ak súd prvého stupňa o tomto žalobnom nároku opätovne rozhodol je treba poukázať na prekážku rozhodnutej veci (res iudicata).

Žalobcovia navrhli rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že súd prvého stupňa správne zistil právnu povahu užívania predmetných pozemkov a správne vo veci rozhodol. Sám žalovaný na pojednávaní dňa 15.1.2013 prehlásil, že sporné pozemky užíval a to na základe zmluvy so SPF, pričom zástupca SPF JUDr. J. E. uviedol, že SPF mala uzavretú zmluvu so žalovaným, nájomnú zmluvu čí. 4P 5199/02 z 12.2.2002, ale v tejto bola uvedená len parc. č. 2171/12 pod starým číslom 2744/2 a parc. č. 2772 a 2767 v uvedenej zmluve neboli uvedené. Ani žalovaný nevedel uviesť na základe čoho užíval pozemky parc. č. 2772 a 2767. Žalovaný bol v roku 2008 vyzvaný na vydanie pozemkov, ktorých boli žalobcovia nesporne vlastníkmi, ale žalovaný ich nevydal. Nie je pravdou tvrdenie žalovaného v odvolaní proti rozsudku, že „súhlasným prejavom účastníkov konania bolo preukázané, že pozemky, ktoré sú predmetom sporu, tvorili predmet pôvodnej nájomnej zmluvy čí. 4P 5199/02 zo dňa 12.2.2002 v znení jej dodatkov“, pretože v priebehu konania žalobca nič také netvrdil. Právo žalobcu na užívanie pozemkov vzniklo ich odkúpením od vlastníčky Kathy Baraz zmluvou zo dňa 9.2.2007, ktoré v roku 2009 užíval žalovaný. Čo sa týkalo vyčíslenia výšky bezdôvodného obohatenia túto žalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa vôbec nespochybňoval.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O. s. p.).

V zmysle § 103 O. s. p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Podľa § 104 ods. 1 prvá veta O. s. p. platí, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 221 ods. 1 písm. c/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

Vady konania pred súdom prvého stupňa sú predmetom preskúmania odvolacieho súdu len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nebolo pochyb v tom, že prvostupňový súd návrh žalobcov na vypratanie nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území H., a to parc. č. 2767, orná pôda vo výmere 166097 m², parc. č. 2771/2, orná pôda vo výmere 81306 m² a parc. č. 2772, orná pôda vo výmere 97876 m² svojím rozsudkom zo dňa 21.9.2010 č. k. 8C/71/2010-100 zamietol a tento jeho výrok nebol napadnutý odvolaním t. j. rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd s odvolaním sa na vyššie cit. zák. ust. rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku I/ tohto svojho rozsudku.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Základom rozhodnutia krajského súdu v odvolaní napadnutej časti rozsudku prvého stupňa, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcom 11.473,27 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; bola vyššie citovaná právna úprava. Rozsudok okresného súdu bol preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 9.4.2013 (č. I. 216-218 spisu).

K veci samej odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 219 ods. 2 O. s. p., pretože sa odvolací súd v podstatných častiach stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť týchto dôvodov a len na precizovanie odôvodnenia vykonaného prvostupňovým súdom a doplnenie krajský súd k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovaného k veci samej považuje krajský súd za potrebné poukázať na ust. § 213 ods. 1 O. s. p., keďže odvolací súd bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa z dôvodu, že nebola preukázaná žiadna z výnimiek ustanovených v odsekoch 2 až 7 ust. § 213 O. s. p..

Prvostupňový súd svoje konštatovanie o užívaní pozemkov parc. č. 2676, 2771/2 a 2772 žalovaným v roku 2009 bez právneho dôvodu mal preukázané dôkaznými prostriedkami, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia nadobudli vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam vkladom do katastra dňa 9. februára 2007, o čom žalovaný nadobudol vedomosť doručením mu „výpovede z užívania“ predmetných pozemkov dňa 30. apríla 2008, preto ak tieto užíval v roku 2009, užíval ich bez právneho dôvodu a žalobcom požadovaný žalobný nárok spočívajúci vo vydaní bezdôvodného obohatenia bol preto dôvodný v rozsahu priznanom súdom prvého stupňa, keďže jeho výška vyplynula z logicky odôvodneného výpočtu, výšku ktorého spochybnil žalovaný až v odvolaní.

Z vyššie uvedených dôvod odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcom 11.473,27 eur podľa § 219 ods. 1 O. s. p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol (§ 224 ods. 4 O. s. p.), pretože súd prvého stupňa o trovách konania nerozhodol z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p. a o trovách odvolacieho konania tak rozhodne súd prvého stupňa.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.